

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Homines corpore infirmos, virtute fortiores esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

- Variar. c. 37.** prolem Anaxarchus cognomento Eudæmonicus, ut alibi etiam retuli, admonuit, quando ei vidit sorbitionem à medico preparari ægrotò; inquebat enim: *At nostro Deo spes omnis in sorbitione patella posita est.* Antigonus autem, item Macedonum rex, postquam à graui morbo conuuluit; *Hic morbus,* aiebat, *submouit nos, ne animo efferamur, cum simus mortales.* Ad auditas dumtaxat minas Achab scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunauitq; , & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbiten dicens: *Nonne vidisti humiliatum Achab coram me?* Longè magis, si sapiunt, humiliantur, quos morbi corripunt; illi corpore extenuantur, sed simul etiam animi tumorem deponunt; illis inualetudo vires de corpore detrahit, sed animo etiam detrahit insolentiam, morbum longè periculosissimum. Quare non est morbus tam inter incommoda, quàm inter Dei dona numerandus, qui animo plus reddit, quàm corpori aufert. Et, si cetera desint, *infirmetas gratis febriam facit animam,* *Honestum esse censeo, te dolori resistere,* ait S. Gregorius Nazianz. atq; *animo, vel nunc maxime expurgari, ac morbum nihil aliud esse dicere, quàm utilem quamdam institutionem, hoc est, ut & corporea omnia, & quicquid fluxum est, & caducum, aspernans, totum te caelesti parti addicas, nec presenti tempori, sed futuro auro uinas, mortisq; meditationem, ut Plato ait, hanc vitam existimes.*

V.

Apud Rufinum, lib. 2. de vitis Patrum. libello 10. de discretionem.

1. Cor. 10. 13.

2. Cor. 12. 8.

Quid, quòd infirmi vel minùs tentantur, vel magis à Deo contra tentationes corroborantur? Minùs tentari asseruit Antonius Abbas, cum dixit: *Non permittit Deus bella excitari in generatione hac, quoniam scit, quia infirmi sunt, & portare non possunt.* Imponit enim clemens Pater onera uiribus attemperata. *Fidelis Deus est, qui non patietur uos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione pronentum, ut possitis sustinere.* Hoc est, quod idem alibi ait: *Virtus in infirmitate perficitur.* Quòd enim maior infirmitas nostra, eò maior contra eam à Deo fortitudo suggeritur. Et si enim ibi, per infirmitatem, tentatio carnis intelligitur; facilè tamen etiam inde deducimus, tantò nobis maius animi robur suppeditari, quantò corpus magis deficit, aut tentatur, si ea infirmitate uelimus uti. Quamquam etiam ipsam car-

nis tentationem elidit, corporis afflictio, quæ multis pro clypeo fuit, ne & ipsi tentarentur, & alios tentarent. D. certè Ambrosius, mox verbatim citandus, adolescentè scribit miræ venustatis, cum videret, sua specie multas illustres feminas sollicitari, vultum suum vulneribus deformasse. Luculentum est illud, quod refert Cantipratanus de Sueua nobilissimæ & formæ, & prosapiæ, & famæ, quæ suam & aliorum castitatem, ut tueretur, lepram à Deo exoravit; eaque in mariti gratiam, ex Confessarij præcepto, per preces iterum excusâ, palam fecit, corporis maculis animi integritatem seruari, viresque, quæ membris decedunt, menti accedere. Quemadmodum in contrarium multi tantò sunt animo timidiore, quantò corpore validiore. Itamus miles, apud Antigonum militabat, qui corporis aduersa valetudine cum laboraret, rogatus à rege palloris causam, ægritudinem incognitam causatus est. Rex verò animi magnificentia ductus, iubet remedia adhiberi ad eum sanandum. Restitutus igitur sanitati miles, postea omnia, contra mortem, pericula vitabat. Rogatus verò à rege mutationis causam, ait: *O rex, tu me minùs audacem fecisti, quòd ijs malis me vindicasti, quibus vita à me mea contemptui habetur.* Lemit miles, ægritudinem hominibus in eo prodesse, ut omnia fortunæ bona, & ipsam etiam vitam miseram, & ærumnosam contemnant, qua cum sani sumus, in nostram perniciem abutimur.

Multi sani, multi pulchri, multi formosi, multi membris integri, & insidias passi sunt, & negligentes fuerunt in custodienda virtute, qui ægri, deformes, mutili, fortissimè illecebras omnes vicerunt, aut certè è cœno suo emerferunt: Nobile exemplum refert D. Ambrosius, de adolescente *Etrusco, qui cum ob admirandam oris proprij pulchritudinem in amorem accenderet feminas, fertur stigmatibus inarasse vultum suum, ne qua eum adamare posset.* Aliud recenset D. Hieronymus de iuvene, qui *precisam morsu linguam in osculanti se scorti faciem expuit, ac sic libidinis sensum, succedente doloris magnitudine, superavit.* Quàm longè præstaret multos cicatricibus in vultu potiùs, quàm spurcitijs in animo esse deformatos? Quàm latius esset, eos lingua carere, ne spurcidicis sermonibus aliorum aures venenarent? Quàm

Thom. Cantipratan. l. 2. Apum, c. 30. S. 29.

Bruf. lib. 4. cap. 15.

VI.

S. Ambros. lib. 3. de virgin. & Exhort. ad virg. S. Hieronym. in Paulo Eremita.